

Vechten om vuilnis

Bijgedragen door Alec Boswijk
dinsdag 30 juni 2009
Laatst geupdate op woensdag 01 juli 2009

Afval recyclen is beter dan afval verbranden. Maar ondertussen telt Nederland twaalf afvalverbrandingsinstallaties en nog vier in aanbouw. Die moeten draaien: 24 uur per dag, 7 dagen per week. Gemeenten, afvalverwerkers, recyclebedrijven: ze vechten om de vuilniszak. Bekijk hier de uitzending van Zembla over de keiharde business van de afvalverwerking en de omstrede oven in Harlingen die er volgens milieuexperts niet mag komen.

We doen onze aardappelschillen en verlepte bloemen in de groene container (als die er al is). Glas gaat in de glasbak, papier in de papierbak, batterijen en chemisch afval bij het KCA en nu verzamelen we ook al ons plastic afval apart in.

Maar heeft dit allemaal wel zin, als alles weer in een verbrandingsoven belandt? We betalen vaak al meer voor de verpakking dan voor de inhoud van producten, worden aangeslagen voor reinigings- en afvalheffingen. Gescheiden inzamelen en recyclen kost daar bovenop nog meer geld, zonder dat het zin heeft.

Sterker nog. Eigenlijk betalen we ervoor dat waardevolle, recyclebare grondstoffen verbrandt worden en dus onder meer worden omgezet in:- CO₂,- zwaar giftige as (vergelijkbaar met kernafval)- dioxines- stikstofoxiden en- diverse schadelijke fijnstoffen

En dat terwijl er -in Nederland nota bene- al technieken bestaan die al het huishoudelijke afval (gescheiden of niet) voor 97% kunnen recyclen? Gevolgen van deze verbranding zijn duidelijk terug te zien in bittere cijfers, kaarten en statistieken en hebben een zwaar onderschat milieueffect.

De keuze voor logisch en weldenkende mensen lijkt dus eenvoudig: Cradle-2-cradle in plaats van omgekeerde C2C. Wel in en in triest om te constateren dat onze milieuminister dit nog niet begrijpt. Letterlijk zegt zij dat er "op dit moment geen goede redenen voor zijn."

Energieregie houdt zich, behalve met aarde-, water- en vuur- (brandstof) verlevendiging, ook met deze vorm van luchtverlevendiging bezig. Een lastige zaak, omdat dit -anders bij dan de andere elementen- nauwelijks meer individueel te verbeteren is. We delen onze lucht op dezelfde manier dat we de verantwoordelijkheid delen om deze schoon te houden. Alle partijen zijn hierbij betrokken en allen dienen hun specifieke verantwoordelijkheid te nemen.

Experts luiden de klokken als grenzen overschreden dreigen te worden. Bedrijven ontwikkelen de beste technieken (Best Accesible Technology), die de overheid dient toe te passen bij collectieve afval verwerkende installaties. De media dient de burger actueel, volledig en duidelijk in te lichten, zodat burger en politiek zich bewust kunnen worden van de essentiële dynamiek (die trouwens ook veel met het lucht-principe transparantie heeft te maken). De burger moet ten slotte ook de grenzen van het toelaatbare bewaken door bewust te stemmen en zonodig te demonstreren.

Energieregie genereert bewustzijn en probeert al deze partijen aan tafel te krijgen om tot gemeenschappelijke inzichten, standpunten en intenties te komen. Naar aanleiding van een klacht heeft zij met twee experts het AEB bezocht, om een beeld te krijgen welke mensen en intenties er achter dergelijke installaties zitten. De volgende stap zal zijn om te proberen de gemeente op haar verantwoordelijkheden te wijzen.

Alec Boswijk